

اولویت‌بندی انواع انرژی در ایران با هدف افزایش امنیت انرژی در افق ۱۴۰۴

ابراهیم ایجابی (دانشجوی دکتری آینده پژوهی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی ره)، روح‌الله بیات (دکترای اقتصاد و دانشیار دانشگاه بین‌المللی امام خمینی ره) و مسلم شیروانی ناغانی (دانشجوی دکتری آینده پژوهی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی ره) به موضوع اولویت‌بندی انواع انرژی در ایران با هدف افزایش امنیت انرژی در افق ۱۴۰۴ با روش سلسله مراتبی پرداختند. این مقاله در شماره ۲۹ فصلنامه مطالعات راهبردی سیاستگذاری عمومی به چاپ رسیده است.

این مطالعه برای ارزیابی و اولویت‌بندی انواع مختلف انرژی در ایران شامل نفت، گاز طبیعی، زغال سنگ، انرژی هسته‌ای، انرژی‌های تجدیدپذیر، انرژی برق‌آبی و زیست سوخت‌ها انجام شده است. قسمت اعظم مصرف انرژی در ایران مربوط به هفت نوع ذکر شده است. این انواع مختلف از انرژی از نظر مفاهیم چهارگانه انرژی شامل فراهم بودن (۶ مؤلفه)، در دسترس بودن (۴ مؤلفه)، قابل خرید بودن (۵ مؤلفه) و قابل قبول بودن (۳ مؤلفه) دارای سطح امنیت متفاوت هستند. در این مقاله قصد شده با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی و تکنیک تصمیم‌گیری تاپسیس انواع انرژی موجود در ایران را با هدف افزایش امنیت انرژی و با توجه به معیارهای ذکر شده ارزیابی و اولویت‌بندی آن‌ها را مشخص کنیم. ۲۰ فرد خبره ۷ نوع از انرژی را از نظر معیارهای چهارگانه (۱۸ زیرمعیار) با یکدیگر مقایسه و ارجحیت آن‌ها را مشخص کردند. برای ارزیابی هر گزینه نسبت به هر معیار از مقیاس ۱ تا ۹ (مقیاس دوقطبی) بهره گرفته شد و پس از تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری در یک فرآیند شش مرحله‌ای تکنیک تاپسیس انواع انرژی مورد استفاده در ایران اولویت‌بندی شدند. نتایج نشان می‌دهد گاز طبیعی به دلیل نزدیکی به معیارهای مثبت و فاصله داشتن از معیارهای منفی به صورت همزمان، به عنوان مناسب‌ترین نوع انرژی در راستای تأمین امنیت انرژی مشخص شده (۶۹۱۲۵/۰ =) و انرژی‌های برقی تجدیدپذیر (۶۷۳۵۴/۰ =) و انرژی هسته‌ای (۶۲۸۵۳/۰ =) در اولویت‌های دوم و سوم هستند.

برای دریافت و مطالعه متن کامل این مقاله از لینک دانلود زیر استفاده کنید.